

1 MAYIS'TA GÜÇ GÖSTERİSİ Mİ, ŞENLİK Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 2 Mayıs 2017

Yıldırım Koç

Ekonomik krizin giderek derinleştiği ve krizin yükünü işçi sınıfının sırtına yıkma hazırlıklarının sürdüğü günlerde yaşıyoruz.

İşsizlik her geçen gün artıyor. Suriyeli işçilerle birlikte, bir dönem azalmış olan kaçak işçilik yeniden hortladı. İşçi haklarını işlemez hale getirmede kaçak Suriyeli işçiler kullanılıyor.

Enflasyon oranı yükseliyor.

Bu yıl 600 binden fazla kamu sektörü ve özel sektör işçisinin toplu sözleşme görüşmeleri var.

3 milyon memur ve sözleşmeli personelin 2018 ve 2019 maaş artış oranları da bu yıl belirlenecek.

Kıdem tazminatına yönelik saldırı hazırlıkları sürüyor.

Memurların iş güvencesinin kaldırılması gündemde.

İşçi alacaklarında zamanaşımı süresi kısaltılacak.

İş uyuşmazlıklarında zorunlu arabuluculuk getirilmek isteniyor.

İşten çıkarmalar artıyor. İcralık işçi sayısında patlama var. Birçok işçi ücretini veya kıdem tazminatını alamıyor.

Bunlar, ekonomik krizin şimdilik gündemde olan somut yansımaları.

GÜÇ NE?

İşçi sınıfı (işçiler, memurlar, sözleşmeli personel) ile sermayedar sınıf arasında ücretlerin ve çalışma koşullarının belirlenmesi mücadelesi, karşılıklı güç dengelerine ve mevcut kaynaklara bağlıdır.

Ekonomik kriz ise mevcut kaynakları azaltır. Bugün, kaynakların azaldığı süreçteyiz. Kaynaklar azalınca kartlar yeniden karılır, bir mücadele içinde dengeler yeniden oluşur. Bu mücadelede ücretlerin, iş güvencesinin, çalışma süresinin, işçi sağlığı ve iş güvenliği koşullarının ve işyerindeki çalışma düzeninin yeniden biçimlendirilmesi gündeme gelir.

Gücünüz kadar hak alırsınız.

Gücün bir unsuru, siyasi güç.

2017 yılında bir erken seçim olasılığı çok yüksek gözüküyor. 2015 yılındaki iki seçim, asgari ücretin net 1000 liradan 1300 liraya çıkmasını sağlamıştı.

İşsizlik düzeyi ve özellikle yabancı kaçak işçilik, işçinin gücünü etkiler. Bu alanda da olumsuz gelişmeler var. İkisi de artıyor, işçinin gücü azalıyor.

Bu koşullarda, işçinin ve memurun elindeki en önemli mücadele aracı, eylemlilik kalıyor. Eylemliliğin bir biçimi de mitingler.

1 MAYIS'TA GÖVDE GÖSTERİSİ YAPILABİLDİ Mİ?

Hükümetler ve sermayedar sınıf, işçi ve memur eylemlerini çok yakından izler. Emek Platformu 24 Temmuz 1999 günü Ankara'da Kızılay Meydanı'nda yaklaşık 350 bin kişinin katıldığı büyük bir miting düzenlemişti. Aynı gün akşam konfederasyon başkanlarıyla birlikte Başbakanlık Müsteşarı'nın odasında toplantı yapıldı. Başbakanlık Müsteşarı'nın elindeki klasörde, Ankara dışından mitinge gelenleri taşıyan araçların plakalarına ve her örgütün katılımcı sayısına kadar varan ayrıntılı bilgiler vardı.

Hükümet, çünkü 1 Mayıs kutlamalarını yakından izledi. Katılımcı sayısına ve mitingin içeriğine bakacak.

1 Mayıs eğer işçi sınıfının gövde gösterisi yaptığı bir gün olsaydı, atacağı adımları daha dikkatli belirleyecekti.

1 Mayıs eğer düşük katılımlysa ve üstüne üstlük, gövde gösterisi biçiminde değil de, şenlik biçiminde geçtiyse, işçi ve memur haklarını kısıtlamaya yönelik çalışmalarını hızlandıracak.

Bu kadar büyük tehlikeler kapıdayken, mücadeleye hazırlanmayıp bayram yapanın başına gelecek olan budur.

Sendikaların görevi, yaklaşan tehlikeleri üye kitlelerine ve sendikasız işçilere anlatıp, 1 Mayıs'ı bir gövde gösterisine dönüştürmektir. Sendikalarımızın çoğu, ekonomik krizin yükünü üstlenmemek kararlılığını gösteremedi, güç toplama ve gövde gösterisi yapma yerine, şenlik düzenledi, eğlendi.

Bu kadar büyük tehlikeler kapıdayken bayram yapıp eğlenenler, "gamsız öküz kasabın bıçağını yalarmış" deyişini akla getiriyor.